

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๑๗๒/๒๕๖๐

ศาลปกครองระยอง
ศาลจังหวัดฉะเชิงเทรา

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

คดีที่เอกชนยื่นฟ้องนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะขนุน ที่ ๑ องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะขนุน ที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานทางปกครอง ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ อ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองละเลยไม่ดำเนินการตามหน้าที่ในการรับรองแนวเขตทางสาธารณประโยชน์ ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๑๖ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๘ ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถดำเนินการขออนุญาตที่ดินที่ผู้ฟ้องคดีนำหลักฐาน น.ส. ๓ เลขที่ ๑๑๖ ไปยื่นขออนุญาตที่ดินต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดฉะเชิงเทรา สาขาพนมสารคาม ได้ เนื่องจากถูกผู้แทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอกันทางเป็นพื้นที่กว้างจากที่มีอยู่เดิมและคัดค้านว่าผู้ฟ้องคดีนำรังวัดรูล้ำหนองน้ำสาธารณประโยชน์ “หนองอีโถน” เข้าไปประมาณ ๑๐๐ เมตร ขอให้พิพากษาหรือมีคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองดำเนินการรับรองแนวเขตทางสาธารณประโยชน์ “หนองอีโถน” ที่ติดกับที่ดินของผู้ฟ้องคดี และให้ดำเนินการตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสองให้การว่า ไม่ได้ละเลยต่อหน้าที่ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง การคัดค้านแนวเขตการออกโฉนดที่ดิน เนื่องจากบริเวณที่ดินพิพาทเป็นที่สาธารณประโยชน์หนองอีโถน ดังนั้น การที่ศาลจะพิพากษาหรือมีคำสั่งตามคำขอของผู้ฟ้องคดีได้นั้น จำต้องพิจารณาให้ได้ความเสียก่อนว่า ที่ดินพิพาทเป็นที่ดินซึ่งผู้ฟ้องคดีมีสิทธิครอบครองหรือเป็นที่สาธารณประโยชน์ จึงเป็นคดีพิพาทเกี่ยวกับสิทธิในที่ดิน อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม